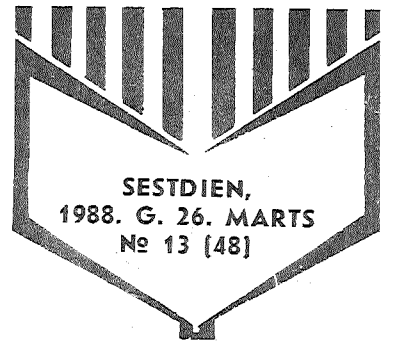

JAUNAIS CELS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĪ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIEN,
1988. G. 26. MARTS
№ 13 (48)

Cena 2 kap.

AR STRĀDNIĒKA GARANTIJU

Zotiks Balalajevs... šis vārds agrofīrmas saimniecībā jau gadiem ilgi asociējas ar apzinātu un labā kvalitātē veiktu darbu. Viņš ir mehāniķis ar krietnu stāžu strādājis

uz lauka, audzējis un novācījis labību. Viņa nopelni saimniecībā atzīti, celts godā, no viņa mācījušies citi. Bet gadi iet un

jaunekļi pārvēršas par vīriem brieduma gados. Agrākais darba priekšnieks un patika strādāt Z. Balalajevā nav nodzīvojis, tomēr šogad viņš paprasties «mierīgākā darbā».

Tāpat paliek ar traktoru, tāpat doma neatpalikt sociālistiskajā sacensībā, bet strādāt atsevišķi, ne ar citiem kopā vienā posmā, kur pastāvīgi

jābūt nomodā, jo citi, kā saka, min uz papēžiem. Turpat jau viņš būs uz lauka, kur arī citi.

Mehāniķis jau laikus sakārtojis savu tehniku, savedis kārtībā pat tādus piekabes rīkus, kuri bija nolēmti norakstīšanai. Un, kā parasti, viss ir vislabākajā kārtībā.

ATTĒLĀ: Z. Balalajevs

Kaut arī ziema ar novēlošanos staidzas apliecināt savas tiesības un priekšā vēl gaidāmi neiztrūkstieši cīrulpuņi, saules gaita debesīs uzvarošā rāda, ka pavasaris drīz sfāsies tās vietā. Zemkopim tas ir sējas laiks. Uzrūgusi zeme drīz gaidīs sēklu. Kāda tā būs kolhoza «Krasnij Oktjabrj» tīrums! Lūdzam pastāstīt sēklkopības agronomi MARIJU PAUNIŅU, viņai sācies otrais darba gads mūsu saimniecībā. Viņa sacīja:

— Augstvērtīgu graudaugu sēklu var iegūt, tikai precīzi ievērojot visus sēklkopības kompleksa noteikumus, tehnoloģiski pareizi sagatavojot un glabājot, jau rudenī gādājot, lai atfīrta tā nezaudētu dīdību, rūpīgi šķirojot ievāktu materiālu. Ar gandarījumu iegādājam varam ziņot, ka visa graudaugu sēkla mums ir pirmās un otrās klases kondīcijā. Turklāt nepieciešamo 415 tonnu vietā sagatavotas 536 tonnas vasarāju sēklas, no tām 200 tonnas auzu un 316 tonnas miežu. Arī linsēklas pietiks: plānota 21 tonna, bet sagatavotas 30 tonnas, tāpat arī ilggadīgo zāļu sēklas.

Kolhoza laukos šogad sēsim miežu šķirnes «Ida», «Otra», «VV-6320» un «Svalef-66095». Ogres selekcijas izmēģinājuma stacija mums pirmoreiz atsūtījusi auzu šķirnes «Brendan» sēklu, kuru izmēģināsim līdztekus jau pārbaudītajam «Selmas»

šķirnes auzām.

Lielu ieguldījumu graudaugu sēklu sagatavošanā devuši kaltes

**Tīrumiem
— ražīgu
sēklu!**

operatori Pēteris Stepanovs, Henriks Meluškāns, Semjons Gilučs, noliktavas vadītāji Tekla Reča un Zinovijs Tumašovs.

Daju, kā parasti, iegādājamies Daugavpilī, Dobeļē, Ogrē. Esam saņēmuši kukurūzas un lucernas sēklu [tā, starp citu, caur Dobeles labības kombinātu atceļojusi no tālās Kirgizijas], tāpat arī lopbarības biešu sēklu. Jāteic gan, ka šīs kultūras dīdība ne pavisam neapmierina — tā ir tikai apmēram 30—60 procentu. Toties lielas cerības liekam uz šķirnes atjaunošanai iegādātajam 10 tonnām miežu šķirnes «Ida» un tādu pašu daudzumu auzu «Selma», kā arī 800 kilogramiem «Priekuļu» šķirnes timotiņa.

Pašlaik mūsu sēklkopības strādnieki jau šķiro ziemāju sēklu, lai arī rudenī varētu iesēt augstas kvalitātes graudus un sagādāt bagātu ražu.

UZVARA VISSAVIENĪBAS SACENSĪBĀ

Patīkamu vēsti atnesuši laikraksti: mūsu agrofirma iekļuvusi Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētāju godā. Tādas ziņas pēdējos gados nav retums, ar gandarījumu un vēl ar lielāku darbaprieku tās ir uzņēmuši kolhoznieki. Bet šoreiz ir noticis kaut kas izcilāks. Lasām: «Ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK ceļojošo Sarkanā karogu apbalvota un PSRS TSSI Goda plāksnē ierakstīta ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj»».

Tātad, augsto Dzimtenes atzinību par darbu 1987. gadā izpelnījušies ne tikai kolhoza ļaudis, kā tas bija agrāk, bet arī mūsu fabriku strādnieki. Gan tie, kuri ražo cieti un konfektes un tagad norūpējušies, lai līdz sezonas sākumam varētu apdzīvot jauno korpusu, uzstādīt tehnoloģiskās iekārtas, gan tie, kuri ražo sviestu, sieru un pienu cukuru, gan tie, kuri no pelēcīgajiem līnu stiebrīņiem iegūst zeltainu šķiedru, citu šī uzņēmuma produkciju. Lai šo atzinību attaisnotu, visi kolektīvi sarosījušies uz augstāzīgāku, kvalitatīvāku darbu. Tas ir labs pieteikums PSKP XIX konferences sagaidīšanai.

Darba kolektīvos tiek atzīmēti, ka šos panākumus sekmējuši pārkaršotā sociālajā un ekonomiskajā dzīvē, tālāka demokratizācija ražošanā un saimnieciskajās attiecībās, arī saspringtā sacensība par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadiņai.

PANORĀMA

KOLHOZNIKU IV KONGRESĀ

23. martā Maskavā Lielajā Kongresu pili darbu sāka Vissavienības kolhozu pārstāvju kongress. Delegāti sirsnīgi sveica partijas Centrālās Komitejas Biroja un PSRS Valdības locekļus, kuri ieradās, lai piedalītos mūsu zemes kolhozu zemniecības pārstāvju forumā. Pirmās dienas un arī visa kongresa centrālais notikums bija PSKP CK Ģenerālsekretāra biedra M. Gorbačova plaša runa par uzdevumiem, ko izvirza plaši izvērstā kooperēšanās kustība mūsu zemē, izteicis pārliecību ka arī turpmāk attīstīsies, pavērot plašas iespējas sekmēt PSRS Partijas programmas īstenošanu, ka plašā gultnē turpinās virzīties kustība par kolektīvajiem un arī atsevišķu ģimeņu darbuzņēmumiem. Savā runā

biedrs M. Gorbačovs kritizēja traucējošos faktorus un vadītājus, kuri nesaprot pārkaršotās būtību. Viņš pieskārs likumprojekta par kooperāciju PSRS vīstautas apspriedes gaitai, norādīja, ka gan kongress, gan arī tie uzdevumi, ko būs jānodrošina jaunajam likumam, gan kooperatīvajai un kolektīvo darbuzņēmumu kustībai, citiem pārkaršotajiem, kas tiek veikti mūsu valstī, ir tieši ļeņinskā kooperatīvā plāna turpinājums, tā izpauš sabiedrības attīstības mūsdienas apstākļos.

Atzīmējot V. I. Ļeņina kooperatīvā plāna gadadienu, PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē sarīkota plaša izstāde, kurā, kā jau esam ziņojuši, piedalās arī mūsu agrofirma kā agrorūpnieciskā

kompleksa jauno formējumu pārstāve, par kuriem savā runā pozitīvi atsaucās arī M. Gorbačovs.

Tajā pašā dienā kongresa delegāti tika iepazīstināti ar Kolhoza paraugstatūtu projektu. Bet vakarā delegātiem par godu bija sarīkots koncerts.

Otrajā dienā turpinājās debātes par M. Gorbačova runu un paraugstatūtu apspriedē. Par dziļo ieinteresētību, ar kādu uzņemti šie dokumenti, liecināja delegātu, kuri uzstājās, dedzība.

IV Vissavienības kolhoznieku kongress darbu beidza vakar, 25. martā, nospraucot jaunu posmu mūsu valsts lauksaimniecības attīstīšanā, kas virzīts uz PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanu.

Apkopusim firmas vēsturi

Pagājis vēl pavisam maz laika, kopš mūsu pusē darbojas kolhozagrofirma. Liekas, vēl nekas sevišķs nav veikts, vēl firmas objekti ir sastatni mežos, vēl tikai būvējas pamati, bet mūsu formējumam jau ir sava vēsture. Jau iegūts vārds, jau kļuvusi ierasta tas loma, izkristalizējušies uzdevumi.

Cilvēki, kuri daudzus gadus nostrādājuši līnu fabrikā, atceras tā tapšanu. Ir arī tādi, kuri pielika savas rokas, lai tāda fabrika būtu Preiļos. Bet cilvēki mūsu pusē līnus audzēja arī pirms tam. Kur un kā tos realizēja? Tālu no dzīli iestiepjas arī cietes rūpnīcas saknes, arī tās veidojušās tagadējo uzņēmumu, devušas savas sulas šī koka augšanai un kuplošanai. Cik garas ir šīs saknes, kas devis aizsākumu rūp-

Kā no pavasara urgām veidojas plašas straumes, tā no dažādiem pagātnes notikumiem izaug mūsu šodiena. Firmas vēsture sākas ne tikai kopš 1986. gada augustā, bet tālu senāk. Izaug no sen aizgājušiem notikumiem, no cilvēku dzīvēm. Glabājas lietās, dokumentos, atmiņās. Taču tam, kas bijis katrā atsevišķā gadījumā, ir lielāka nozīme, ja skatām kopsakarībās ar citiem, vienu cilvēka dzīvi redzam sakarībās ar citām. Viena cilvēka glabātās atmiņas ir spilgtākas līdzās otra atmiņām.

Uzsākts darbs, lai no laikzobā postosās darbības izrautu bijušās muižas ēkas Riebiņos kompleksu. Komjauniešu talkām pērn rudenī, ko tie rīkoja parka sakopšanā, sekoja dīķu iztīrīšana un rekonstrukcija.

konstrukcija, kuru mēs uzskatām gan par arhitektūras, gan vēstures pieminekli.

Čauda mūs vēl ļoti daudz darba. Bet, kamēr top projekti, kamēr izstrādā izdevumu tāmes, mēs varam sākt pašu galveno — vēstures faktu un materiālu apkopšanu, eksponātu apzināšanu un vākšanu. Sevišķas cerības liekamas uz mūsu kolhozagrofīrmas saimniecības un rūpniecības uzņēmumu veterāniem.

Dzīvē katrs notikums atstāj pēdas — tās jāizgaismo. Laikraksts «Jaunais Cēlis» aicina (un arī cer uz atsaucību) šajā darbā visaktīvāko dalību nemt savus lasītājus. Pastāstiet, kādas jums mantas un lietas, saistītas ar ievērojamiem notikumiem dzīvē, saglabājušās — mēs tās nofotografēsim un pastāstī-

vecó laiku dokumentiem, ar avīžu un žurnālu izgrējumiem. Ļoti daudz mūsu agrofīrmas cilvēku saņēmuši augstus valdības apbalvojumus — pastāstiet par tiem. Uzrakstiet savam laikrakstam, kā jūs iestājāties kolhozā, kā atnācāt strādāt uz rūpnīcām, kādas tās bija un kā jums gājīs visus šos gadus. Katrā mājā ir ģimenes relikvijas, kas saglabājas no paaudzes uz paaudzi — pastāstiet par tām, kāpēc glabājat, ar kādiem notikumiem vai nostāstiem saistās. Mēs labprāt gaidām arī vietējo ticējumu, folkloras pierakstus. Vairāki no Riebiņu ciema vecākajiem iedzīvotājiem izteikuši piekrišanu atcerēties apdzīvoto vietu nosaukumus un ar to izcelsmi saistītus nostāstus, vietvārdu izcelsmi — arī tas ir noderīgi.

Vieskoncertā Utenā

Aizvadītās nedēļas nogalē mūsu rajona sociālistiskās sacensības partneri no Lietuvas PSR Utenas rajonā bija organizējuši Preiļu mākslas dienu. Uz kaimiņu republiku ceļā posās Preiļu 1. vidusskolas un 2. vidusskolas dziedātājas, Jersikas, Stabulnieku, Zundānu un citi pašdarbnieki. Plaši pārstāvēta bija mūsu agrofīrmas mākslinieciskā pašdarbība: siera rūpnīcas etnogrāfiskais ansamblis, deju kolektīvs un lauku kapella, kā arī Riebiņu ciema etnogrāfiskais ansamblis.

Pēc tradicionālās sālsmaizes uz Utenas rajona robežas mūsu pašdarbnieki devās pa pieciem dažādiem maršrutiem. Siera rūpnīcas ļaudis ar panākumiem uzstājās rajona centrā, bet Riebiņu etnogrāfiskais ansamblis tika uzaicināts uz Tauriņu ciematu.

«Uz nākamo tikšanos Preiļu rajonā!» viesmīlīgajiem saimniekiem atvadosies teica sirsnīgās uzņemšanas aizkustinātie ciemiņi.

M. AUSTRUMA.

TAUTAS SKAITĪŠANA

varētu plānot tautsaimniecisko ražošanu, iedzīvotāju apgādi un tam līdzīgi. Šai skaitīšanai būs tāda īpatnība, ka tiek pievērsta uzmanība dzīvojamā fonda un vajadzību precizēšanai.

Pateicoties tautas skaitīšanai, ko veic arī citās zemēs, mēs precīzi zinām, ka 1987. gadā pasaulē bija 5 miljardi cilvēku. Ievērojams pieaugums ir arī mūsu rajonā, rēķinot uz vienu iedzīvotāju, dzīvojamā platība ir vairāk par 11 kvadrātmetriem (precīzāk par to pastāstīsim kādā no nākamajiem numuriem).

Par iedzīvotāju skaitu, protams, precīzas ziņas var iegūt no valsts statistikas orgāniem, taču tie nedos tādus svarīgus datus, kā viņu izglītības līmenis, migrācijas, par ģimenes sastāvu, tautību, vecumu, cik vīriešu un sievietes dzīvo katrā noteiktā rajonā. Ziņas tiek ievāktas par katru cilvēku, bet to izmantošana ir apkopotā, vispārinātā veidā. Īpatnība arī tā, ka visas ziņas par sevi cilvēki dod tādas, kādas uzskata par pareizām un vēlamām.

Skaitītāji pie jums ieradīsies vismaz divas reizes. Pirmā būs laikā no 7. līdz 11. janvārim, bet pati skaitīšana sāksies 12. janvārī un ilgs līdz 19. janvārim. Saja laikā vienā dienā jums būs izdevība satikties ar skaitītāju un pastāstīt par sevi, atbildot uz jautājumiem, kas ierakstīti skaitīšanas lapā. Nekas cits nav vajadzīgs. Tad kādu dienu no 22. līdz 26. janvārim pie jums ieradīsies skaitītājs kopā ar instruktoru kontrolētāju, kurš pārbaudīs vai visi ieraksti izdarīti precīzi. Taču šis pārbaudes tiks izdarītas izlases veidā — pilsētās un pilsētciematos — katrā ceturtnajā mājā visos iecirkņos, bet lauku apdzīvotajās vietās — katrā ceturtnajā iecirknī.

A. MEŽMALIS.

Notika tautas skaitīšanas organizēšanas un koordinēšanas rajona komisijas kārtējā sēde. Tajā atzīmēts, ka gatavošanās pirmais cēliens noritējis sekmīgi. Komunālās mājas apgādātas ar ielu nosaukumiem un numuriem pēc vienota standarta, ar īrnieku sarakstiem (izņemot sīkas nepilnības), tāpat arī uzņēmumu, iestāžu, lauku saimniecību dzīvojamais fonds. Registratori sāk iepazīties ar dokumentāciju, viņiem tuvākajā nākotnē tiks sarakstītas apmācības. Izdarīta arī iepriekšēja iepazīšanās ar apdzīvoto vietu rajoniem, kas pakļauti tautas skaitīšanai, iedzīvotāji labvēlīgi uzņēmuši vizītes, snieguši vajadzīgo informāciju.

Līdzšinējā darba gaita, kā atzīmēja komisijas priekšsēdētājs, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs Jevģenijs Kokors, apliecina, ka gan tie, kuriem tiek uzticēts šis svarīgais darbs, gan arī iedzīvotāji, nopietni gatavojas 1989. gada janvārim. Tā tam arī jābūt, jo laika paliek aizvien mazāk. Iespējamā laista klajā nepieciešamā literatūra, metodiskie ieteikumi un norādījumi, instrukcija, iedzīvotāju sarakstu blankas, skaitīšanas lapas un kontrolblankas, citi dokumenti, ar kuriem jo sevišķi rūpīgi tiks iepazīstināti informatori. Gatavojas arī valsts statistikas orgāni, kuru ESM izdarīs datu apkopošanu.

Mūsu zemē tautas skaitīšana tiek izdarīta periodiski. Pēdējā, kā zināms notika 1979. gadā. Kopš tā laika iedzīvotāju skaits ievērojami palielinājies arī mūsu rajona pilsētās — pa tūkstošiem, notikušas citas izmaiņas. Tāpat dzīve mainījies arī laukos. Tas viss jāzina, lai precīzāk

No grāmatvežu korpusa

Ja runā par korpusu, tad iedomājas armiju vai arī diplomātisko dienestu. Varam teikt, ka agrofīrmā, kur jāoperē ar miljoniem, ir daudz grāmatvedības darbinieku. Uz viņiem var attiecināt arī diplomātu — slaižu un faktu.

Agrofīrmas grāmatvedības korpusi kļūvis plašāki, jo savus spēkus apvienojuši gan kolhoza, gan lauksaimniecības izejvielu pārstrādes uzņēmumu uzskaites un finansu darbinieki. Starp viņiem ir gan pieredzējuši ļaudis ar daudzu gadu darba stāžu, gan arī mazāk pieredzējuši un arī iesācēji. Pie pieredzējušajiem pieskaitāma Olga Patrejeva.

Kolēģi viņu raksturo kā ziņošu un izdarīgu darbinieci, kura precīzi veic savus pienākumus, ir akurāta, klusa un nosvērta. Viņu labi atceras kolhoza komjaunieši, jo ilgāku laiku bija biroja locekle. Audzina divus puikas — Vladimīru un Dmitriju, pirmais no kuriem jau iesācis skolas gaitas.

Olga Patrejevas darba mīlestību un izdarību pamanījuši arī vēlētāji, ievēlot viņu rajona Tautas deputātu padomē.

Attēlā: algu nodaļas grāmatvede O. Patrejeva.

Lopbarībai — olbaltumvielu bagātību!

Vienā barības vienībā pēdējos gados mūsu zemē ir bijis tikai pa 80—85 gramiem sagremojamā proteīna, norma — 105—110 grami. Sakarā ar olbaltumvielu šādu deficītu mēs neiegūstam līdz 30 procentiem no iespējamā produkcijas daudzuma, bet barības pārtēriņš, rēķinot uz produkcijas vienību, palielinās 1,5 reizes.

Ietaupot tikai 10 procentus no barības, kā liecina visai pieticīgi aprēķini, valsts mērogā iegūstam 45—50 miljonus tonnu barības vie-

rtību. No šī daudzuma papildus var ražot vismaz 30 miljonus tonnu piena vai 3,3 miljonus tonnu dzīvsvāra pieaugumu.

Ukrainas speciālisti noteikuši, ka 20—25 procentus liels sagremojamā proteīna deficīts, atgremotājdzīvnieku racionos rada 30—34 procentus mazāku produkcijas ieguvumu, tās pašizmaksa padārdzinās 1,5 reizes, bet pārtēriņš — 1,3—1,4 reizes palielinās.

Lopkopības ZPI izpētīts, ka sivē-

nu nobarošanā izlietojot tikai kukurūzu un pa 1,9 kilogramiem katram diennaktī, viena kilograma dzīvsvāra iegūšanai tiek patērētas 6 barības vienības, bet ja 0,5 kilogramus aizstāj ar tādu pašaudzētu daudzumu, jāizlieto tikai 4,4 barības vienības, ietaupījums — 26,7 procenti.

Lietuvas speciālisti nonākuši pie šādas atziņas: ja lopbarībā trūkst 1 procentus olbaltumvielu, tad pārtēriņš sastāda 2 procentus.

Gatavojoties šējai, agronomam der padomāt un pavērtēt šos skaitļus, izdarīt savus secinājumus.

Zinātniski tehniskās informācijas centrs

Lai «sarkanais gailis» nepriecājas

Atskatīsimies uz četriem aizvadītajiem gadiem. Starp tiem nav bijis «klusās sezonas», kad nebūtu priecājies «sarkanais gailis». Padomāsim.

1984. gads — nodega Ignata Fjodorova dzīvojamā māja Suņepu sādžā, jo bija nepareizi ierīkots dūmvads. Materiālais zaudējums — 6576 rubļi. Ezerniekos liesmās izputēja Nikolaja Voronova dzīvojamā māja, kūts un šķūnis, kuru vērtība 820 rubļu. Šis ugunsnelaimes iemesli nav noskaidroti. Saunā un Kokoriešos nodega Arsenija Astasjkova un Teklas Rečas pirts, attiecīgi 390 un 488 rubļu vērtībā.

1985. gads — mehānisko darbnīcu katlu māja, kur bez uzraudzības bija atstāts katls, un Ivana Maksimova pirts 188 rubļu vērtībā.

1986. gads — Kalnackos — lopbarības šķūnis, nepareizi rīkotojies ar uguni, Franča Randara māja, kuras vērtība bija 1485 rubļi, Pētera Pastara kūts un šķūnis Reiniekos — 546 rubļi, Aloiza Panniņa pirts Patmalniekos — 182 rubļi.

1987. gads — «visbagātākais» ugunsgrēku ziņā — septiņi. Pjotra Mihailova pirts Pieniņos, Ivana Andrijevskā kūts un šķūnis Kalna Randaros, kur ugunsnelaimi piesauca bērnu spēlēšanās — zaudējums 2797 rubļi. Grigorjevas māja barības — zaudējums sastāda 15052 rubļus, neuzmanīgi kurinot krāsni, nodega Antonīnas Stankevičas pirts Niebēnos, siena kaudze, kas pieredēja Uljanai Jekimovai no Runcevniekos, iebraukušā pilsoņa automašīna VAZ — 21063 — kopīgie zaudējumi — 25745 rubļi.

Tāds ir «sarkanais gailis», kad sāk priecāties. Pārāk dārgs ir šis prieks, lai tam ļautu vaļā.

Edmunds BOREIKO, valsts ugunsdrošības inspekcijas

STĀSTA IEKŠLIETU NODALAS DARBINIEKI

Transportu — drošās rokās

Noteiktajā laikā agrofīrmas kolhoza centrā ieradās rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas iekšlietu nodaļas, valsts autoinspekcijas un citi darbinieki. Kolhoza šoferi un traktoristi, agrofīrmas kantora darbinieki un citi klausītāji viņus uzņēma kinonama skatītāju zālē. Tikšanās šeit vadīja partijas rajona komitejas otrais sekretārs Pjotrs Romanovs.

Viesi informēja par sava darba specifiku, satiksmes drošības un tiesiskās kārtības, ugunsdrošības noteikumu ieviešanu, citiem jautājumiem, atbildēja uz jautājumiem.

Pagājušajā, 1987. gadā agrofīrmas traktoristi, automašīnu un motociklu vadītāji pieļāvuši 156 satiksmes notikumu pārkāpumus. Lielākās autosaimniecības ir kolhozā un siera rūpnīcā, tāpat, pirmo un otro vietu šo pārkāpumu statistikā tad arī tās daļa. Raksturīgākie veidi ir transporta līdzekļu vadīšana bez tiesībām, ātruma pārsniegšana, dažādi citi sīkie pārkāpumi, bet pats ļaunākais tas, ka 21 transporta līdzekļu vadītājs aizturēts reibonī. No tiem kolhozu pārstāv 16, siera rūpnīcā — četri un viens — linu fabriku.

Pēc veca ieraduma daži vadītāji

iesācies, pagājuši pilni divi mēneši, un — 31 ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums. Un atkal kolhozs un siera rūpnīca: pirmajā — 26 pārkāpumi, otrajā — pieci. Smagāko, braukdam ar automašīnu iereibušā stāvoklī, nodarīja A. Tumašovs — viņam vadītāja tiesības atņemas uz 36 mēnešiem.

Bieži vien ceļu satiksmes noteikumus pārkāpj individuālā transporta līdzekļu — automašīnu, motociklu un arī velosipēdu vadītāji. Pagājušajā gadā dažādi soda mēri bija jāpielieto pret septiņiem automobilistiem un astoņiem motociklistiem. Visi viņi, pirms sa-

patruļu dienesta darbiniekiem bija lietojuši alkoholu. Sogad, tāpat «iestiprinājušies», ceļā bija devušies viens braucējs ar automašīnu un divi motociklisti.

Iedzeršana pie stūres parasti noved pie vēl lielāka ļaunuma — izraisa sadursmes ar pretimbraucošiem transporta līdzekļiem, prasa cilvēku upurus, rada smagas traumas. Pērn gadā automašīnas ZAZ vadītājs A. Nīcgālis uz pretējā virziena kustības ceļā daļā sadūrās ar automobili VAZ — 2108, sadauzīja savu «Zaporožecu» un «Ziguli», ieguva traumas.

Jāzeps ULJANOVS.

MAZLIET PAR AGROFIRMAS VOKĀLI INSTRUMENTĀLO ANSAMBLI

Muzikantus atceras tad, kad cilvēkiem ir svētki, atpūta un aicina tos padarīt jautrākus, svinīgākus. Protams, viņiem tas ir darbs, ar ko jānopelna sava alga. Bet tas ir arī radošs darbs, par kuru

jāsaņem morāls gandarījums. Mēģinājumi un prasme mūziku aizvest līdz klausītājiem — tāds

viņu darbs. Ja aplausi «šķidri» — numurs «izkritis cauri», ja ilgi, ja aicina uz «bis», tā tad — viss kārtībā. Mūsdienu vokāli instrumentālām ansambļiem vajadzīga arī atbilstoša tehnika, sinhronizatori un pastiprinātāji. Ja klausītājus nevar aizkustināt ar mūzikas vai dziesmas valdzinājumu, tad izsist no līdzsvara ar mūzikas spēku un stiprumu, cilvēka un mūzikas instrumenta balsi vairākkārt spēcinošā tehniskajiem līdzekļiem.

Moderns, profams, cenšas būt arī mūsu vokāli instrumentālais ansamblis, puīši uz koncertiem atnāk ne tikai ekstravaganti gērbušies, nem rokās instrumentus ar ārzemnieciskiem nosaukumiem, cenšas, lai mūzika «grautu», bet arī nežēlo darbu, lai labi skanētu, lai klausītāji varētu saprast, par ko iet runa dziesmā. Pēdējā laikā vairs nav tik skaļi.

Agrofirma VIA savā tagadējā sastāvā darbojas trešo gadu. Lūk, viņi: Eriks Siliņš — gītāra un balss solo, Jānis Mūrnieks — taustiņu instrumenti, balss solo un ansambla vadītājs, Vladimirs Oleinikovs — sitamie instrumenti, Anatolijs Nemņasevs — basģitāra, Aleksandrs Rečs — solo gītāra, Juris Cernovs — skaņu operators. Ansamblim vēl nosaukuma nav. Ne tāpēc, ka visi skanīgie vārdi jau būtu «izķerti», bet droši vien tāpēc, ka sevi

vēl neuzskata par tik talantīgu un populāru kolektīvu. Bet gan jau — ar darbu taču var visu panākt.

Bet par viņu instrumentāriju dažs labs rajona centra muzikants izsakās ar skaudību: ja man tādu... Trīs ceturtdaļas ir tādas, ar ko spēlēt arī republikā plaši pazīstamie VIA. Sevišķi lepnams — nesens iegādātais japāņu ražotais skaņu sintezators «YOMAHA» un tās pašas firmas ritma kompjuters.

Agrofirmā ansamblī vērtē pozitīvi, tāpēc tas tiek aicināts uz visiem svinīgajiem sarīkojumiem, svētkiem, citiem sabiedriskiem pasākumiem. Arī paši muzikanti rīko dejas. Kādreiz ieminējamies, vai varētu sarīkot kādu labdarības koncertu un savākt naudu ieguldīt rajona vai republikas kultūralajos pasākumos? Puīši piekrita un sāka domāt, ka šo ideju varētu iz-

vērst plašāk, uz agrofirmas kultūras namu ataicināt arī vienu otru republikas slavenību. Tas varētu būt vasarā, kad vieglāk ir ar nakstmaju sagādi atbraukušajiem. Nesens kultūras namā pārbūvēta skatuve, uzlabota tās apgaismošana, uzkarināti jauni aizkari — nav kauns uzņemt.

Viņu programmā daudzas padomju un ārzemju estrādes dziesmas. Arī latviešu jaunākā estrāde, Aleksandra Čaka un citu, tagadnes populārāko autoru dziesmas. Ir arī savas. Viena no tām ir veltīta kolhoza ļaudīm, sastāv no trīs pantiem. Mūzikas un vārdu autors Aleksandrs Rečs nolasīja piedziedājumu:

«Riebiņos, kad saulestars zemi skar,
Riebiņos šo savu zemi darba cilvēks
ar.
Riebiņos, kad koku zari rudens
lietū rad,

Riebiņos — te ļaudis neapskaud...»

Viņam esot arī otra oriģināldziesma, kopā ar citiem VIA dalībniekiem — arī vairākas tautasdziesmas apdares. Domāju, ka tāpat tajās galvenais ir ne jau sabiedriski politiskais idejiskums, pat ne valodas ritmika, bet gan muzikālā izpildījuma vieglums, estrādisms, ritmika... Un sirsnība. Sirsnībai jābūt, bez tās skatītājs nesaprafsis muzikantu darbu, bez tās vējā būs viņu mēģinājumi pa vakariem divas reizes nedēļā. Neglābs arī importa tehnika.

Puīši strādā. Nav pārāk grūti nospēlēt dejas, organizējot uz skatuves dažādus gaismas efektus un, lai tie būtu spilgtāki, zāli turot tumsā, bet viņi domā arī par savu koncertu skatītājiem. Tam — darba sviedri mēģinājumos.

A. FEIMANIS.

Lasītājus esam iepazīstinājuši ar Vissavienības un republikas valdību lēmumiem par individuālās būvniecības attīstību laukos, dārzkopības paplašināšanu. Valsts individuālajiem būvētājiem, kuri dzīvo un strādā laukos, piedāvā ļoti izdevīgus noteikumus. Šo piedāvājumu pienēmēju skaits aug. Sākas process, pretējs tam, kāds valdība kolektīvizācijas sakumā un vēlākos gados — cilvēku aptūdi no pilsetām. Un ar prieku varam, cik strauji aug mājas laukos, kā tas tiek apdzīvots. Nav obligāti jābūvējas ciemata centrā — savu jauno māju ar saimniecības ēkām cilvēks, saņemot valsts kredītu, var būvēt, kur vēlas — pie ezera, upes, mežmalā. Tagad daudzas jaunas ģimenes lūdas ir arī mūsu agrofirmas saimniecībā, par ko «Jaunais Ceļš» jau stāstīja) uzņemas atbildību par nelielām lopu novietnēm. Inženieri un arhitekti piedāvā variantus, kā jauno māju laukos savienot ar fermu, kur strādāt ģimenei.

Jaunais darbs, ko veikuši Kijevas arhitekts A. Kaliničenko sadarbībā ar zootehniķi B. Kostričku un ekonomistu L. Jarmolicku, ir dažādu veidu ģimenes fermu projekti, kuros kompleksi iekļautas arī dzīvojamās mājas un ražošanas ēkas. Par to, kādi ir šie kompleksi, stāsta viens no autoriem, kijevietis un grupas vadītājs A. Kaliničenko.

Kāda isti ir māja, kādas tās īpašības un priekšrocības, rakstīts vienā no pirmajiem «Agororūpniecības Ziņotāja» («Vestņik agroproma») numuriem. Šiem projektiem izstrādāti vairāki varianti sākot ar vienkāršiem un beidzot ar tādēm, kuras komforta pakāpe ir augsta, un arī

MĀJA UN FERMA ĢIMENEI

ar saimniecisko ēku dažādu bloķējumu. Māju var būvēt pa atsevišķiem posmiem. Piemēram, jaunā ģimene vispirms uzbūvē triju istabu savrupmāju. Bet vēlāk, kad paaugas bērni, to paplašina, jumta stāva daļā iebūvējot vēl vienu istabu. Otrajā stāvā izveidojas, tā sakot, klusuma un atpūtas zona — te ir gulamtelpas, vannas istaba, bet apakšējā — ģimenes saiešana zona, kur ir viesistaba, virtuve un ēdamistaba, vestibils. Zem viena

jumta ar dzīvojamo māju un garāžu iekārtots «veselības stūritis». Pārņākot mājās no darba, jūs vispirms nokļūstat «sanitārajā caurlaižu punktā», neiegriežoties citās telpās, gērbtuvē. Tālāk seko duša, bet aiz tās — saunas tipa pirts. Tapat līdzās dažu soļu attālumā ir mikrobāzes un «ziemas dārzs». Tas viss ietilpst mājas sistēmā. Bet kompleksā ar to tiek ierīkots vēl arī «dzīvais stūritis» un siltumnīca.

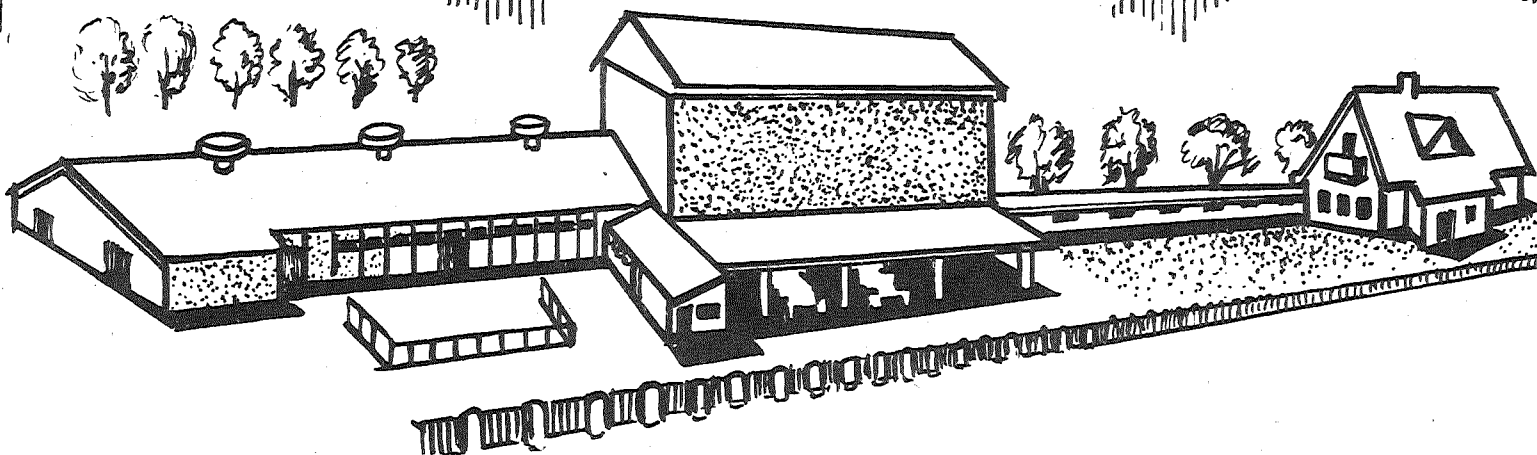
Šiem projektiem vai arī visus ar uzlikto pēcmaksu var pasūtīt pa pastu no Tipveida projektēšanas Centrālā institūta Kijevas filiāles — TPCIFK. Šādos gadījumos katrā ziņā jānorāda visu pasūtāmo projektu numuri. Institūta adrese: 252057, Kijevā, Eižena Potjē ielā 12, TPCIFK. Bet tagad par fermu ģimenei, kas paredzēta pie šādas mājas.

Daudzās vietās ģimeņu fermu rīcībā nodod agrāk izmantojās govju novietnes, kas ar modernāku mītnu

celtniecību palikušas tukšas, tāpat arī citas tukšas telpas, ko piemēro darbam. Ja tādas iespējas ir, tad nav slikti, tās jārestaurē un saimnieciski jāizmanto. Taču ne jau visur vienmēr gaida tagad novārtā atstātas mītnes. Jāceļ no jauna, klajā vietā. Kālab tad šādu novietni nevarētu būvēt vienlaicīgi ar māju, kurā dzīvotu šīs fermas apsaimniekotāju ģimene? Vienotu dzīvojamo un ražošanas kompleksu? Pēc mūsu domām, šāds dzīvojamās viensētas un fermas hibrīds ļoti labi iederos nelielās sādās, viensētās pie mežiem, nomalās vietās. Arī nelielās apdzīvotās vietās kalnos, pilsetu organizāciju un uzņēmumu palīgsaimniecībās.

Betona konstrukciju vietā mēs piedāvājam lētākas novietnes, celtas no materiāliem, kas dabūjami uz vietas: kokmateriāliem, kas ir arī higiēniskāki. Govju mītne ir ar slaukšanas zāli un palīgtelpām, zem viena jumta ar to — lopbarības glabātava un barības sagatavošanas virtuve. Ražošanas korpusi ar segtu galēriju (gaišeni) savienots ar dzīvojamo māju. Tas sevišķi ērti ir ziemas aukstumā vai rudens lietfās. Visi darbi šajā mītnē — ar tiem galā var tikt ģimene, sastāvoša no diviem trim cilvēkiem — tiek veikti nelielā platībā un siltās telpās. Šīs fermas apbūve ir kompakta, kopā ar zāļu sanitāro zonu aizņem 0,9 hektārus. Dabiski un tā arī jābūt, ka saimnieki ierīko augļu un sakņu dārzus, siltumnīcu.

Fermas dzīvotspēju nodrošināšanai paredzēta autonoma sistēma, kas darbojas no biogāzes ietaises, siltuma un elektroenerģijas, ko ražo saules un vēja ģeneratori. Apgāde ar ūdeni organizēta no artēziskās akas ar elektrosūkni. Tiesa gan, pagaidām tas vēl perspektīva, jo pagaidām mums vēl ļoti maz tādu ģeneratoru, kuru darbināšanai izmantojami tādi enerģijas avoti, kā saule un vējš. Krietni esam atpalikuši arī biogāzes izmantošanā. Teiksim, Indijā vai Ķīnā tādu ierīču cik uziet, bet mūsu konstruktori nejaudā izgatavot pat izmēģinājumu paraugus. Taču, kā mēdz teikt, cerēsim uz to labāko. Ticu, ka mūsu māju un fermu projekti gūs plašu ievēribu.

ĢIMENES FERMA, kas redzama zīmējumā, paredzēta 64 govīm. Tas ir, gandrīz tikpat, cik vienai slaucējai mūsu saimniecības lielfermā «Progress». Darba procesi te pilnīgi mehanizēti — lentveida vai gliemežtipa transportieris lopbarības sadalei, skrāpju transportieris mēslu izvākšanai, piena vads, biogāzes

**NO LASĪTĀJU
POĒTISKAJĀM
BURTNĪCĀM**

NEAIZEJ!

Neaizej, jel mirkli,
Lūdzu, paliec!
Sevī iesūkt gribu
Mirkli. Neizgaisti!
Nesalūzī!...
Neaizej, es tevi lūdzu.
Un tad pazūdi uz nesatikšanu!
Nepļēs dvēseli skrandās,
Nemoki sirdi.
Tava mocekle es palieku, mirkli!
Atbals sasast.
Nežēlīgi salst.
Dvēsele vaid...
Kāds kailums,
Kāds naidis...
Kāds vājums.
Tas mirkļa guvums nav.

***

Zūd atmiņas,
Kā stikli plīst;
Zūd cerības —
Tās svešās ielās kļīst.

Es ubagoju tavu tuvumu,
Un maldījos par dvēseles guvumu.

***

Vēl vakar kā nopērts kucēns
es smilksēt varēju
pie tavām kājām.

Vēl vakar es pazemīgi ubagoju
Tavu esamību.

Vēl vakar es kļiedzu,
dvēseli būrt slēdzu.
Bet rīt!...

Dace MUHENBERGA

DEBIJA

Siera rūpnīcas iekļaušana agrofirmas sastāvā radīja izmaiņas arī mūsu uzņēmuma sporta dzīvē. Tagad regulāri notiek treniņi, rūpnīcas pārstāvji piedalās dažādos sporta pasākumos uz vietas un arī ārpus rūpnīcas.

Lai mūsu sportisti labāk sagatavotos lielāka mēroga mačiem, tika organizēts mehāniskā ceha strādnieku turnīrs novusā. Tajā piedalījās ceha darbinieki, rūpnīcas galveno mehāniķi Vasiliju Zarkovu ieskaitot.

Spēles risinājās pēc riņķa sistēmas. Bez zaudējumiem šo turnīru beigt neizdevās nevienam. Krietni labāk par citiem spēlēja Vladimirs Alekse-

NOVUSA TURNĪRĀ

jevs — viņš arī izcīnīja pirmo vietu. Otrajā palika Antons Smans. Sīva spēkošanās izvērsās par trešo vietu, jo vienāds punktu skaits izrādījās trim turnīra dalībniekiem. Visu izšķīra savstarpējās spēles, kurās Fortūna savu smaidu vēltīja Vladimiram Petro-

vam. Labā sportiskā formā bija veterāni J. Ausejs un A. Upenieks.

ATTĒLĀ: turnīra uzvarētāji.

Jānis DZERINŠ,
ceha fiziorgs
J. PODSKOCIJA foto

Atļaujiet šodien skumt,
klusēt,
klausīties klusumu
un nedzirdēt.

Atļaujiet...
līdz atkal sāks tumst
Un vakars pielīs, piepildīts līdz malām
Ar skumjām,
Ar vientulības
sūmi.

Atļaujiet šodien nerunāt,
Nejautāt jums
Un neatbildēt.

Atļaujiet būt vienai,
Atdzerties, lai nepaliek rītdienai.

***

Izkaisīt vārdus uz lapeles,
Izkliegt, izraudāt,
Un nepiestāt.

Skaidrības mirklis,
Skaidrības spēks,
Dari jel stipru,
Nepiekrāp!

CIK LATVIJĀ REZERVĀTU?

Droši vien uz šo jautājumu pareizi atbildēt varētu speciālisti un labi mūsu republikas pazinēji. Cik tad tādā mazā zemītē var būt dabas liegumu? Daudz — pieci. Un visvecākais ir Moricsalā — izveidots 1912. gadā, vienlaicīgi arī viens no pirmajiem PSRS teritorijā. Šis liegums aizņem 818 hektārus.

1923. gadā izveidots otrs, jau ievērojami lielāks — 1100 hektāri un atrodas Slīterē. Taču mūsu dienās šis liegums ir jau 15 tūkstoši

hektāru platībā, jo pēckara gados vairāk paplašināts. 1936. gadā savdabīgajā piejūras mežā grīnī rezervāts izveidots starp Pāvilstu un Ziemupi. Sākotnējā platība bija 700 hektāri, bet tagad Grīņu rezervāts, kurā aug PSRS Sarkanajā grāmatā ierakstītā augu suga — grīņu sārtenes, aizņem 1457 hektārus.

Madonas rajonā starp Mārcienu un Ļaudonu 1977. gadā nodibināts Krustkalnu rezervāts, kura platība ir 2902 hektāri ar izteikti paugurainu

reljefu, tiek aizsargāta morēnas ainava ar retiem augiem un to sabiedrībām. Bet uz mūsu un Madonas rajonu robežām ir jaunākais un pats lielākais mūsu republikā Teiču rezervāts, kas dibināts 1981. gadā un aizņem 19047 hektārus. Aptver purvu ar daudziem ezeriņiem, kur ir ideālas vietas reto putnu ligzdošanai.

Rezervātos ierasties drīkst tikai ar mūsu republikas Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrijas atļaujām.

REKORDS

Savdabīgu rekordu jau uzstādījusi Filiča Guseva, kura dzīvo agrofirmas kolhozā: šogad trīs reizes aizrēta ar reibinošu dzērienu krājumiem. Pagaidām tik īsā laikā rajonā nav novērots cits analogs gadījums. Iespējams, ka viņa, būdama VLKJS biedre, nolēmusi iekļūt slavenajā Ginesa rekordgrāmata, jo līdz gada beigām vēl tālu. Diemžēl, ceļā uz slavenību, pretī stājas tautas tiesa — par pēdējo mēģinājumu realizēt sešas pudeles kandžas lieta nodota šī kompetentā orgāna apspriešanai. Tas tad arī dos slēdzienu, no kura atkarīgs, vai minētā F. Guseva turpinās cīņu par jauniem rekordi, vai izstāsies

no distances. Šogad pirmo reizi F. Guseva saskārē ar miliciju nonāca janvāra sākumā, kad par 60 litru brāgas izgatavošanu samaksāja 100 rubļus soda naudas. Lai segtu radušos finansiālo robu, janvāra pēdējā dienā ar 14 pudelēm kandžas ieradās Preilos pie dzērienu veikala un, tikko bija uzākusi konkurējošu tirgošanos — pārdevusi vienu pudeli, viņu aizturēja milicijas darbinieki, tika ierosināta krimināllietā. Bet vai tāds stūksms varēja būt par šķēršli uzņēmējai kandžas ražotājam un realizētājam. Tāpat, pēc trešās «iekrišanas» vēl nav zināms, kāds būs turpinājums.

A. AKOTS

Ventilators
Kooperatīvs, kurš strādā par «paldies»

Brīnumlietas — sacīsi, — strādā par velti? Jā! Starp daudzajiem kooperatīviem, kuri par naudu, ir arī šis. Kā mūsu uzdevumā jūsu korespondentam pastāstīja tā vadītājs NN, tad no pasūtījumiem neatkautes. Kooperatīvu plēs pušu, jo sevišķi tagad, kad ziema acīm redzami ievē-

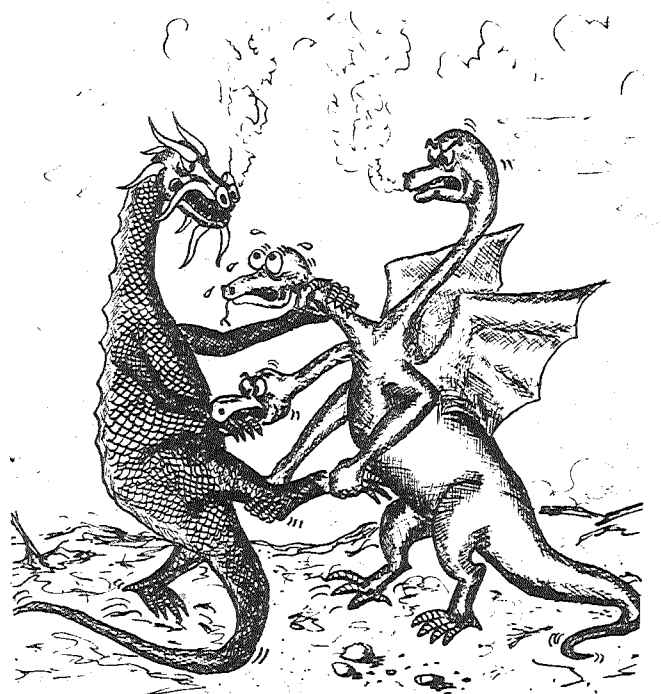
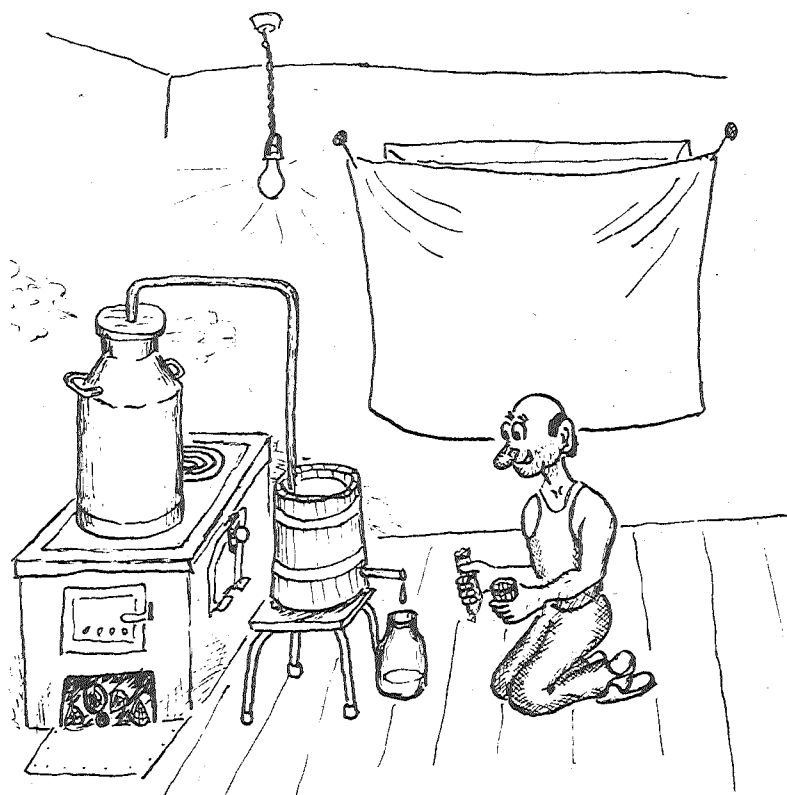
kas un siltums ir vajadzīgs. Brīvajā laikā, kura nemaz nav, locekļi nodarbojas arī ar citiem saimnieciskiem darbiem.

Lai gadījumā kāds nepazītu šo kooperatīvu, mēs viņus nofotografējām maskās. Paši saprotiet, tik unikālai organizācijai pasūtījumu netrūks.

Lai vai plēšas pušu, ar visiem netiks galā. Tāpēc, lai katrs viņus neapgrūtinātu, tad arī nesniedzam koordinātes un nenosaucam uzvārdos. Bet ja nu kāds tik tiešām ļoti grib saņemt pakalpojumu par «paldies», tad NN savu adresi atstāja «Ventilatora» darbistabā.

Kandženieka lūgšana

Dievs tas kungs — ar tavu ziņu
Gribu iesist kapeiciņu!
Tāpēc liec, lai nepiedeg,
Lai tie grādi jautri tek!
Lai, kas baudīs — šis un viņš,
Jūt, cik belzīgs šķidrums!
Kad tie grādi galvā būs,
Lietotājs tad devīgs kļūs,
Naudu neskaiftījis, glīti
Papņems otru pudelīti...
Kad vairs nevarēs tas iet,
Visu maku grābšu ciet!
To nevienam nebūs maģit,
Manu somu kādam kratīt —
Manu māioklīti svēti,
Un lai cukurs maksā lēti.
Lai brāgas smārdū vēji klusi
Aizpūš prom uz citu pusi,
Lai nevienš to nesaož
Un lai esmu šeit es drošs,
Ka nekāda ļauna acs,
Un milicis vēl arī pats,
It nieka nepamana,
Kamēr darboties man gana!
Un vēl, dieviņ, dod arī
Tādu dzīvi rīt un parīt.
Un pēc mēneša, un gada
Man un manam, dodī radam!
Lai ir peļņa visai dzimtai,
Un slāpes žūpām — nenorimtas!
Lūgšanu publicēšanai sagatavoja
Benedikts KAULACIS

Gunāra Vilcāna zīmējums

APSVEICAM!

***
Cienījamā **VERONIKA MALINA!**

Nelikt,
neatlikt,
neatpalikt
ne par brīdi,
ne sprīdi —
uz priekšu fikt,
dzīvot:
savu darīt
un — padarīt.

Ar šiem Ziedoņa Purva vārdiem sveicam Jūs lielajā dzīves jubilejā — 55 gados, vēlām vienmēr būt nerimīgi, darboties alkstošai. Vēlam labu veselību un daudzus auglīga darba gadus.

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj»
grāmatvedības darbinieki

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» valde, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes komitejas sirsnīgi sveic kasieri, darba veterāni

VERONIKU MALINU

sakarā ar 55 gadu jubileju.

Nav visos ceļos tikai rozēs bērtas, —

Ir dzīve vienmēr

Loti neviltoja;

Ar sviedru sāli jūsu gaitas svērtas,

Par īstu dzīvi

īsta laime dota.

Jānis Plotnieks

Vēlam arī turpmāk strādāt tikpat precīzi, enerģiski, nenogurdināmi, saglabāt možumu, stipru veselību uz ilgiem gadiem!

Redaktors **A. RANCĀNS**